

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

(ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . . .

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ทำหน้าที่รัฐสภา

บรรจुरะเบียบวาระ ครั้งที่ ๒๓

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๒๒
ฉ.พ. / ๒๕๓๕

เอกสารประกอบการพิจารณา

งานบริการคั้นคว่ำ ศูนย์บริการเอกสารและคั้นคว่ำ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา โทร. ๒๕๖๒๖๑๘๑ - ๙๙๙ ต่อ ๒๓๓๒ - ๒๓๓๕

สารบัญ

	หน้า
1. สารสำคัญร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1
2. สรุปย่อสารสำคัญ	1
3. ภาคผนวก	
- พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2502	4
- พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2504	12
ตารางที่ 1 สถิติจำนวนปลูสัตว์และสัตว์พาหนะของไทยปี พ.ศ. 2522-2523	14
ตารางที่ 2 จำนวนโคที่ฆ่าเพื่อบริโภค	15
ตารางที่ 3 ราคาขายส่งเนื้อโค ช้างและเจตีย์ แยกตามรายภาค	15
ตารางที่ 4 จำนวนกระบือที่ฆ่าเพื่อบริโภค	16
ตารางที่ 5 ราคาเนื้อกระบือช้างและหึ่งตัว (ไม่รวมเครื่องใน) แยกตามรายภาค	16
ตารางที่ 6 จำนวนสุกรที่ฆ่าเพื่อบริโภค	17
ตารางที่ 7 ราคาขายส่งและราคาขายปลีกสุกรมัชีวิคและสุกรชำแหละในคลาดกรุงเทพฯ	17
ตารางที่ 8 ราคาขายส่งไก่มีชีวิค ราคาขายส่งไก่สด และราคาขายปลีกไก่สด	18
ตารางที่ 9 ราคาขายส่งเป็ดมีชีวิค ราคาขายส่งเป็ดสด และราคาขายปลีกเป็ดสด	18
ตารางที่ 10 สถิติความต้องการบริโภคสุกรภายในประเทศ	19
ตารางที่ 11 เป้าหมายการผลิตโคในประเทศไทย	19
ตารางที่ 12 ปริมาณการผลิตและความต้องการไก่เนื้อภายในประเทศและส่งออก ปี 2520 - 2532	20

นิพนธ์ เปรมกมล

วิทยากร 4

ผู้รับผิดชอบ

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

เหตุผล

โดยที่ได้เกิดภาวะขาดแคลนเนื้อสัตว์สำหรับบริโภคในหลายพื้นที่ของประเทศ ทำให้ราคาเนื้อสัตว์ปรับตัวสูงขึ้นอย่างค่อนเนื่อง ซึ่งการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเนื้อสัตว์ในระยะยาวเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้บริโภคอย่างแท้จริงจะต้องดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้เป็นการค้าแบบเสรี ไม่ให้มีการผูกขาด ตมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญ

- ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2502 และพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2504
- นิยามคำต่าง ๆ ที่ใช้ในพระราชบัญญัตินี้
- ให้มีคณะกรรมการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ และกำหนดอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ รวมทั้งระเบียบการประชุมของคณะกรรมการ
- ให้อำนาจรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับการกำกับดูแลการตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และดำเนินการฆ่าสัตว์
- การขอรับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และดำเนินการฆ่าสัตว์
- การปฏิบัติเมื่อผู้ขอรับใบอนุญาต ได้รับคำสั่งไม่อนุญาต
- ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย
- การปฏิบัติกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย

- การปฏิบัติของผู้ที่ประสงค์จะผ่าตัด
- ระยะเวลาที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายในการสั่งพักใช้ใบอนุญาต
- อำนาจของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายในการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
- การปฏิบัติของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายในการส่งหนังสือเตือนก่อนสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต
- การผ่าตัดต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์และต้องฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ตามวันและเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด
- กรณีต่าง ๆ ที่อาจผ่าตัดนอกโรงฆ่าสัตว์ได้
- ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสั่งตรวจการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ในการวินิจฉัยว่าสัตว์นั้นเป็นโรค และการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่หลังจากที่ได้ตรวจพิสูจน์แล้ว
- ก่อนนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายและให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการทำลายเนื้อสัตว์ที่ปรากฏว่าเป็นโรค
- การปฏิบัติของผู้ที่ประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่ถูกฆ่าโดยมิได้มีการแจ้ง
- ห้ามจำหน่ายหรือมิไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งเนื้อสัตว์ที่ถูกฆ่าโดยมิได้มีการแจ้งหรือที่พนักงานเจ้าหน้าที่มิได้ประทับตรารับรองให้จำหน่าย
- กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนมาตราต่าง ๆ ของพระราชบัญญัตินี้
- ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินไหมและเงินรางวัล
- ให้โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่ได้ตั้งดำเนินการอยู่ก่อนแล้วเป็นโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ไม่กระทบกระเทือนต่อสัญญาที่ส่วนราชการได้ทำไว้กับบุคคลใด ๆ เกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์นั้น ๆ
- ให้ถือว่าโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่เปิดดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2502 ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้
- ให้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2502 ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปในกรณีที่มีการฆ่าสัตว์อยู่แล้วโดยบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ จนกว่าการมอบหมายนั้นจะสิ้นสุดลง และให้ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ที่โรงฆ่าสัตว์ดังกล่าวเสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

- ให้บรรดากฎหมายที่ออกโดยพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2502 และที่ไม่ขัดแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ยังคงใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมายใหม่ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

- กำหนดศรัทธาการตามพระราชบัญญัตินี้ และอำนาจในการออกกฎกระทรวง

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๒

เป็นปีที่ ๑๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภากาชาดไทย รัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ความในมาตรา ๒ นี้มีความเป็นวรรค ๒ เพิ่มขึ้นโดย พ.ร.บ. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๓ ดังต่อไปนี้

“พระราชบัญญัตินี้จะให้ใช้บังคับในท้องที่ใดเกี่ยวกับสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๓ โทษเล็กน้อย

- (๑) พระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๔๘๘
- (๒) พระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๐
- (๓) พระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๐
- และ (๔) พระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๘๖

มาตรา ๔ พระราชบัญญัติ

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่มีชีวิตสัตว์ป่า และความหมายเฉพาะ โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้ว ซึ่งมีได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เน่าเสีย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในร่างแห้งสัตว์นั้นหรือชำแหละแล้ว

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่า

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัติ

“เขตจำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า เขตท้องที่ที่อนุญาตให้ทำการจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ได้ฆ่าในโรงฆ่าสัตว์แห่งหนึ่งๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า สัตวแพทย์หรือบุคคลอื่น ผู้ซึ่งอธิบดีหรือราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้มำอำนาจหน้าที่ตรวจโรคซึ่งมีในสัตว์หรือเนื้อสัตว์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี อธิบดี หรือราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมมหาดไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ การตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์และดำเนินการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ จะกระทำได้ก็แต่โดยราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยราชการอื่นที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี หรือโดยบุคคลอื่นใดซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยราชการอื่นที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีมอบหมายให้ทำได้เท่านั้น

ราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยราชการอื่นจะมอบหมายให้บุคคลอื่นตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และดำเนินการฆ่าสัตว์ตามความในวรรคก่อนได้ ก็แต่โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยราชการอื่นมอบหมายให้บุคคลใดจัดตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และดำเนินการฆ่าสัตว์ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยราชการอื่น ผู้มอบหมายจะถอนการมอบหมายนั้นเสียเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับมอบหมายไม่ปฏิบัติตามการฆ่าสัตว์ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ หรือกระทำผิดข้อตกลง หรือเงื่อนไขใดๆ ที่กำหนดในการมอบหมายนั้นเสียก็ได้

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และเสียอากรฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมสำหรับโรงฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมสำหรับโรงพักสัตว์ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

รัฐมนตรีจะกำหนดในกฎกระทรวงให้ลดหรือยกเว้นอากร และหรือค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใดๆ ก็ได้

มาตรา ๗ ในกรณีที่บุคคลใดได้รับมอบหมายให้ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามมาตรา ๕ เงินค่าธรรมเนียมที่ผู้รับใบอนุญาตให้ทำการฆ่าสัตว์ต้องเสียตามมาตรา ๖ ให้ตกเป็นของบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ตั้ง โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์นั้น

มาตรา ๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ ให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ฆ่าสัตว์นำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นในโรงฆ่าสัตว์ตามวันและระหว่างระยะเวลาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงพักสัตว์หรือโรงฆ่าสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๐ การฆ่าสัตว์ในกรณีต่อไปนี้จะฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ก็ได้ แต่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

(๑) การฆ่าสัตว์ซึ่งต้องฆ่า ณ ที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะ ตามพิธีการในศาสนา

(๒) การฆ่าสัตว์ในท้องที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่นั้นประกาศเป็นครั้งคราวว่าเป็นท้องที่กันดาร

(๓) การฆ่าสัตว์ในกรณีที่มีเหตุสมควรเป็นพิเศษตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุสงสัยว่าสัตว์ที่ได้รับอนุญาตให้ฆ่าได้นั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรคและหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้งดใช้ใบอนุญาตให้ฆ่าสัตว์ และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ภายหลังที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งให้กลับใช้ใบอนุญาตที่ได้งดใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสียได้ตามควรแก่กรณี ถ้าสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตให้คืนเงินอากรและค่าธรรมเนียมสำหรับโรงฆ่าสัตว์ให้แก่ผู้ที่ได้รับใบอนุญาต

มาตรา ๑๒ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ ก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตราอนุญาตที่เนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานตรวจโรคสัตว์ว่า เนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ได้นำเป็นโรค และหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นเสียทั้งตัวหรือบางส่วน หรือจัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เพื่อเป็นอาหารเสียก่อนก็ได้

มาตรา ๑๒ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่มิได้ถูกฆ่าโดยได้รับใบอนุญาตให้ฆ่าตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำเนื้อสัตว์ของสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีมีเหตุสมควรจะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ โดยเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์ได้ตรวจแล้วเห็นว่าเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารได้ และเป็นเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิใช่เนื่องจากการหลักเลียงไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ออกใบอนุญาตให้จำหน่ายและประทับตราอนุญาตที่เนื้อสัตว์แล้วจึงให้จำหน่ายได้

มาตรา ๑๔ การจำหน่ายเนื้อสัตว์ จะจำหน่ายได้เฉพาะภายในเขตจำหน่ายเนื้อสัตว์ ซึ่งการอนุญาตให้จำหน่ายได้กระทำในเขตนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้จำหน่ายนอกเขตนั้นได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตให้ฆ่าหรือให้จำหน่ายตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดมิไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งเนื้อสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) เนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตให้ฆ่า หรือให้จำหน่ายตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เนื้อสัตว์ทั้งตัว ครึ่งตัว หรือทั้งขา ของสัตว์ที่ไม่มีใบอนุญาตให้ฆ่าตามมาตรา ๖ กากับ

(๓) เนื้อสัตว์ทั้งตัว ครึ่งตัว หรือทั้งขา ของเนื้อสัตว์ที่ไม่มีใบอนุญาตให้จำหน่ายตามมาตรา ๑๓ กากับ

มีมาตรา ๑๖ ทวิ เพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. ๗ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔ ดังต่อไปนี้

“มาตรา ๑๖ ทวิ การอนุญาตการฆ่าสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและการจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดวิธีการ เงื่อนไข และข้อยกเว้นใดๆ เป็นพิเศษได้

วิธีการ เงื่อนไข และข้อยกเว้นตามวรรคก่อน ให้กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๗ ให้โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่ได้ตั้งดำเนินการอยู่แล้วในเวลาที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

ความในวรรคก่อนไม่กระทบกระทั่งสัญญาที่กรมในราชการได้ทำไว้กับบุคคลใด ๆ เกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์นั้น ๆ และให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นนิติบุคคลซึ่งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามสัญญาได้ตั้งอยู่ในเขตเป็นคู่สัญญาดำเนินการนั้นแทนกรมในราชการซึ่งเป็นคู่สัญญา

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษดังนี้

(๑) ถ้าเป็นโคหรือกระบือ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) ถ้าเป็นสัตว์นอกจากโคหรือกระบือ จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่ไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มีมาตรา ๑๙ ทวิ เพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. ๗ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔ ดังต่อไปนี้

“มาตรา ๑๙ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนวิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา ๑๖ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราอากรและค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกิจการอื่นๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถ. ชนระวัชต์

นายกรัฐมนตรี

(๗๗ ร.จ. ๔๖ ตอนที่ ๖ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๐๓)

บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒

๑. อากรการฆ่าสัตว์

โค	ควัณ	๑๒	บาท
กระบือ	ควัณ	๑๕	บาท
สุกร	ควัณ	๑๐	บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ควัณ	๕	บาท
แพะ หรือ แกะ	ควัณ	๕	บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ควัณ	๕	บาท

๒. ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์

โค	ควัณ	๑๒	บาท
กระบือ	ควัณ	๑๕	บาท
สุกร	ควัณ	๑๕	บาท
แพะ หรือ แกะ	ควัณ	๕	บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ควัณ	๕	บาท

๓. ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ คัตถะ ๓ บาท

๔. ค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ขายเองหรือที่มีได้
ถูกฆ่าโดยได้รับใบอนุญาต

(ก) ค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์ตามระเบียบ
การไปตรวจราชการของทางราชการ ไม่เกินที่จ่ายจริง

(ข) ค่าเบี้ยเลี้ยงของพนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์ ไม่เกิน
อัตราการไปตรวจราชการตามระเบียบของทางราชการ

(ค) ค่าใบอนุญาต

โค	คัตถะ ๑๒ บาท
กระบือ	คัตถะ ๑๔ บาท
สุกร	คัตถะ ๑๐ บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	คัตถะ ๕ บาท
แพะ หรือ แกะ	คัตถะ ๔ บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	คัตถะ ๔ บาท

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๔

เป็นปีที่ ๑๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรกสองของมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒

“พระราชบัญญัตินี้จะให้ใช้บังคับในท้องที่ใดเกี่ยวกับสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒

“มาตรา ๑๖ ทวิ การอนุญาตการฆ่าสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและ

การจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนด
วิธีการ เงื่อนไข และข้อยกเว้นใดๆ เป็นพิเศษได้

วิธีการ เงื่อนไข และข้อยกเว้นตามวรรคก่อน ให้กำหนดในกฎกระทรวง”
มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒

“มาตรา ๑๘ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนวิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
ออกตามความในมาตรา ๑๖ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับ
ไม่เกินสองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถ. ชนธวัชดี

นายกรัฐมนตรี

(๗๘ ร.๑. ๑๐ ตอนที่ ๑๑๒ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๐๔)

ตารางที่ 1 สถิติจำนวนปลุกัดว์ และสัตว์พาหนะของไทย
ปี พ.ศ.2523-2533

ปี	ช้าง	ม้า	โค	กระบือ	แพะ	แกะ	สุกร	เป็ด	ไก่	ฟาร์ม
2523 (1980)	4,874	30,880	4,890,037	5,983,382	55,539	21,776	4,930,172	22,201,027	79,710,072	
2524 (1981)	3,705	20,606	4,335,411	5,427,169	37,561	21,367	4,925,825	21,944,923	58,882,214	
2525 (1982)	3,419	18,834	4,515,763	5,388,139	48,883	27,018	4,913,521	20,818,289	61,177,217	240,344
2526 (1983)	2,988	19,066	4,433,834	5,205,377	58,550	32,785	5,241,170	18,563,129	65,010,280	340,884
2527 (1984)	3,413	19,730	4,408,026	5,118,913	73,644	44,877	5,343,036	18,595,455	64,370,895	577,184
2528 (1985)	3,381	21,097	4,314,467	5,252,233	80,807	57,677	5,918,842	19,398,281	70,020,788	406,901
2529 (1986)	3,216	19,437	4,351,461	4,980,794	80,333	72,679	5,872,520	19,966,277	87,324,420	412,824
2530 (1987)	3,390	18,974	4,399,099	4,683,599	79,592	95,099	5,866,886	19,831,301	92,133,783	499,154
2531 (1988)	3,147	18,919	4,595,667	4,619,826	78,525	130,663	5,740,399	15,934,434	89,812,207	642,124
2532 (1989)	3,243	18,097	5,119,717	4,611,692	108,218	155,898	6,015,398	16,683,376	96,594,264	471,934
2533 (1990)	3,145	19,758	5,666,530	4,694,290	120,519	162,496	8,049,710	17,901,840	107,559,323	518,664

ที่มา : ฝ่ายประมวลผลและสถิติ กองแผนงาน

ตารางที่ 2 จำนวนโกโก้เพื่อบริโภค

หน่วย : ตัน

ปี	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคกลาง	ภาคใต้	ทั้งประเทศ
2529	69,831	146,294	129,770	52,239	398,134
2530	73,950	141,422	124,561	61,270	401,503
2531	72,990	142,552	117,291	57,639	390,479
2532	32,389	152,541	109,056	31,273	305,259
2533	90,034	159,567	107,490	47,221	404,312

ที่มา : กรมปศุสัตว์

ตารางที่ 3 ราคาขายถั่วเนื้อโกโก้แต่ละเดือน แยกตามรายภาค

หน่วย : บาท/กก.

ปี	ภาคกรุงเทพฯ	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้
2529	38.29	38.90	39.43	45.24	48.99
2530	39.16	39.96	39.16	47.17	50.26
2531	40.96	43.44	43.13	53.35	51.41
2532	45.70	51.07	44.51	57.93	58.62
2533	44.71	55.03	50.60	61.57	64.05

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

ตารางที่ 4 จำนวนกระเบื้องไฟฟ้าส่งออก

หน่วย : กั

ปี	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคกลาง	ภาคใต้	รวมทั้งประเทศ
2529	13,465	31,956	92,102	3,835	140,500
2530	16,289	37,341	94,913	3,788	153,334
2531	20,217	44,993	108,133	4,682	164,055
2532	29,241	65,615	77,956	5,219	170,031
2533	30,805	69,175	70,623	4,140	173,143

ที่มา : กรมปลุกไฟฟ้า

ตารางที่ 5 ราคาขายปลีกกระเบื้องไฟฟ้าและสังกะสี (ไม่รวมเครื่องใน) เขตสามชายภาค

หน่วย : บาท/กก.

ปี	ราคา	ราคาทองแดง	ราคาสังกะสี	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้
2529		30.08	39.12	40.75	41.61	51.46
2530		30.60	39.97	40.75	46.98	52.02
2531		35.90	43.09	43.98	49.78	51.32
2532		43.75	51.81	48.53	54.27	58.11
2533		44.31	55.93	50.60	58.39	60.58

ที่มา : กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ตารางที่ 6

จำนวนผู้ลงทะเบียนทั่วโลก

หน่วย : คน

ปี	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคกลาง	ภาคใต้	ทั่วประเทศ
2520	648,152	502,493	1,704,404	481,179	3,337,220
2530	635,335	534,330	1,603,712	496,508	3,259,885
2531	672,013	607,340	1,580,954	520,950	3,390,266
2532	695,050	624,050	1,653,173	502,401	3,554,682
2533	760,618	638,635	1,900,751	590,622	3,915,626

ที่มา : กรมปศุสัตว์

ตารางที่ 7

ราคาขายส่งและราคาขายปลีกสุกรมีชีวิตและสุกรชำแหละในภาค กรุงเทพฯ

หน่วย : บาท/กก.

รายการ	ปี 2529	ปี 2530	ปี 2531	ปี 2532	ปี 2533
ราคาขายส่งสุกรมีชีวิต	20.75	23.81	26.70	29.25	26.36
ราคาขายปลีกสุกรมีชีวิต	24.11	27.52	31.22	33.79	30.71
ชำแหละ					
ราคาขายปลีกเนื้อสุกร	44.02	42.99	53.39	50.52	59.12
ราคาขายปลีกเนื้อส่วนอื่น	33.90	36.42	40.89	46.95	47.96

ที่มา : กรมปศุสัตว์ภาค กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ตารางที่ 8

ราคาขายส่งไม้มีชีวิต, ราคาขายส่งไม้สัด และราคาขายปลีกไม้สัด

หน่วย : บาท/กก.

รายการ	2529	2530	2531	2532	2533
ราคาขายส่งไม้มีชีวิต	21.14	19.06	20.03	21.57	23.36
ราคาขายส่งไม้สัด (ไม่รวมเครื่องไม้)	23.27	23.78	23.23	24.27	25.93
ราคาขายปลีกไม้สัด (รวมเครื่องไม้)	26.36	27.39	25.72	29.55	32.14

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

ตารางที่ 9

ราคาขายส่งเปลือกไม้มีชีวิต, ราคาขายส่งเปลือกสัดและราคาขายปลีกเปลือกสัด

หน่วย : บาท/กก.

รายการ	2529	2530	2531	2532	2533
ราคาขายส่งเปลือกไม้มีชีวิต	27.13	30.72	35.08	33.92	37.94
ราคาขายส่งเปลือกสัด (ไม่รวมเครื่องไม้)	32.74	36.21	40.84	39.21	42.85
ราคาขายปลีกเปลือกสัด (ไม่รวมเครื่องไม้)	53.17	61.17	63.93	66.15	64.51

ตารางที่ 10 สถิติความต้องการบริโภคสุกรภายในประเทศ

ปี	จำนวนออชฎาบัตรที่ออก สำหรับฆ่าสุกร (ล้านตัว)	ความต้องการสุกรขุน เพื่อการบริโภค (ล้านตัว)
2526	3.1	6.8
2527	3.2	7.1
2528	3.5	7.4
2529	3.3	7.5
2530	3.3	7.6
2531	3.4	7.6

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ตารางที่ 11 เป้าหมายการผลิตโคในประเทศไทย

หน่วย : ตัว

ปี	ปริมาณความต้องการโคขุน เพื่อบริโภคในประเทศ	ปริมาณการผลิตโคขุนในปัจจุบัน โดยศูนย์ส่งเสริมขยายพันธุ์สัตว์ กรป.กลาง	จำนวนโคขุนที่จะต้อง ดำเนินการผลิตเพิ่ม
2532	40,400	15,000	25,400
2533	43,800	15,000	28,800
2534	47,400	15,000	32,400
2535	51,300	15,000	36,300

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ตารางที่ 12 ปริมาณการผลิตและความต้องการไก่เนื้อภายในประเทศและส่งออก ปี 2520 - 2532

หน่วย : ล้านตัว

ปี	การผลิตภายในประเทศ ^{1/}	ความต้องการ	
		ภายในประเทศ ^{2/}	ส่งออก ^{3/}
2520	158.52	150.94	7.58
2521	186.67	170.12	16.55
2522	184.85	159.61	25.24
2523	366.65	333.67	32.98
2524	340.42	292.70	47.72
2525	416.86	357.65	59.21
2526	416.00	375.13	40.87
2527	425.55	364.56	60.99
2528	482.26	414.81	67.45
2529	499.28	383.78	115.50
2530	446.31	300.31	146.00
2531	458.06	287.32	170.74
2532	551.85	259.18	192.67
อัตราการเพิ่มเฉลี่ย ต่อปี (%)	9.88	6.52	26.36

ที่มา : กองวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

หมายเหตุ : 1/ จำนวนจาก - ไก่รุ่นปู่ - ย่าพันธุ์ 1 ตัว ให้ลูกไก่พ่อ - แม่พันธุ์ประมาณ 100 ตัว และให้ลูกไก่เนื้อประมาณ 6,000 ตัว

- ไก่รุ่นพ่อ - แม่พันธุ์ 1 ตัว ให้ลูกไก่เนื้อประมาณ 140 ตัว

2/ ความต้องการภายในประเทศ = การผลิตภายในประเทศ - ส่งออก

3/ ไก่มีชีวิต 1 ตัว สามารถส่งออกเป็นเนื้อไก่สดแช่แข็งประมาณ 0.561 กิโลกรัม